

Intre

Constantin Tănase și... Maria Tănase!

☀

Dacă vreun istoriograf teatral s-ar încumeta să stabilească, exclusiv pe bază de documente, data exactă a debutului pe scena „Cărăbușului“ a aceleia, care avea să devină marea și inegalata Maria Tănase, ar eșua în această încercare. Motivul: la debutul ei teatral, Maria Tănase a apărut, pe afișele și în programele teatrului lui Constantin Tănase, cu numele de... *Maria Atanasiu!*

Tinăra și din belșug înzestrata debutantă a rămas, pur și simplu, stupefiată, mai ales atunci, când a aflat că rudele și prietenii ei, veniți s-o aplaudă în comedia muzicală *Șapte fete cucuiete*, în care deținea un rolșor de... semi-solistă, nu i-au găsit numele nici pe afiș, nici în program.

Fără să se intimideze de covârșitoarea personalitate a directorului Constantin Tănase, Maria Tănase nu s-a sfiit să-i reproșeze faptul că a fost... „rebotezată“, fără consimțământul ei.

Tănase s-a arătat surprins de această interpellare insolită, și i-a replicat:

— Uite, ce e... Mitică! (Se știe că Tănase obișnuia să se adreseze tuturor interlocutorilor săi — indiferent de sex — cu numele, căruia marele Caragiale îi acordase virtuți de simbol)... Eu port vina și răspunderea că ți-am schimbat numele... dar — s-o știi — am făcut-o... dinadins.

— ? ? ?

— Pentru că... Mitică — cum să-ți spun eu, ca să mă-nțelegi mai bine — pentru că... *în teatru MEU, numai EU pot fi... TĂNASE! Alt TĂNASE nu mai încapă pe afiș!*

Nu știi dacă această precizare a avut darul s-o mulțumească pe Maria Tănase, dar ceea ce se știe cu precizie este faptul că, chiar în toamna aceluiași an, marea interpretă de muzică ușoară și populară își făcea debutul — cu numele ei adevărat — pe scena „Alhambrei“.

Trinitatea directorială a teatrului „din spatele Poștei“: Nic. Vlădoianu, Nicușor Con-

stantinescu și Ion Vasilescu a evaluat just posibilitățile noii angajate. Într-adevăr, debutul Mariei Tănase a depășit, prin strălucita sa reușită, cele mai optimiste așteptări. La acest memorabil succes, o contribuție de seamă a avut-o — firește — neuitatul Ion Vasilescu, care a compus, special pentru Maria Tănase, două melodii nepieritoare: „Habar n-ai tu!“ și „Mi-am pus busuic în păr“.

Peste noapte, Maria Tănase devenise o mare și autentică vedetă!

A urmat o vertiginoasă ascensiune, care a culminat cu triumfalul succes, obținut la New-York, cu prilejul Expoziției Mondiale, găzduită de marea metropolă americană.

Pe Tănase care se afla pe atunci în culmea gloriei artistice, nu-l deranja cîtuși de puțin apariția unei noi „stele“. Era însă oarecum contrariat de faptul că recunoscutul său fler, în detectarea talentelor cu reale perspective, dăduse greș, în cazul Mariei Tănase.

Deși „Cărăbușul“ nu ducea lipsă de vedete, Tănase s-a gândit că o Marie Tănase, în mare vogă, n-ar strica afișului său. Dimpotrivă. I-ar fi dat o și mai mare strălucire.

De aceea, s-a hotărât să ducă tratative cu Maria Tănase și s-o convingă să revină în marea familie a „Cărăbușului“, folosindu-se în acest scop de serviciile comedianului Al. Giovanni.

Refuzul cîntăreții fiind categoric, Tănase n-a mai insistat.

Într-o seară însă, întîlnind-o pe Maria Tănase la restaurantul „Royal“, directorul „Cărăbușului“ i s-a adresat:

— Bine, Marie! Se poate să mă refuzi tu pe mine? De ce nu vrei tu să joci în teatrul meu?

— Nene Costică — i-a spus Maria Tănase — știi că te iubesc și că te admir, dar nu pot accepta oferta dumitale!!!

— De ce? se miră Tănase.

— Păi, chiar dumneata mi-ai spus-o: nu încap doi TĂNASE pe același afiș!